

CAPUT PRIMUM
*Comprehendit Historiam Thematici Christi
Genethliaci.*

§. I.

Non memini equidem me legisse, vel de ullo audivisse, qui peccatum Protoplastorum refunderet in astra, sive ut causas, sive ut signa; nec qui diceret, eum in astris velut in libris legisse, aut legere potuisse futuram serpentis tentationem, poenas à Deo imponendas, exilium à Paradiso post adventum Dei iusti iudicis, futuram Abelis mortem, raptum Enochi, ascensum Eliæ, Gigantum generationem, & alia plurima, quæ in Genesi habentur: licet forte non desint, qui eò temeritatis prorumpant, ut ea per astra deducere, & cognoscere præsumant. Constat autem, Astrologos in ea esse sententia, ac si vita Jesu Christi ab astris dependeret, & iis tanquam alius hominis esset subiecta. Inter eos Architectos, qui Servatoris nostri Thema Genethliacum erigere, & ex hoc de illius Vita, Doctrina, Miraculis, Passione, ac Mortè iudicium ferre temerarium ausi sunt, primus, quantum ex Historia Mathematica compertum habemus, est ALBUMASAR, de cuius genuina appellatione discrepant Eruditorum sententiæ. Præter variam nominis mutationem, quæ habetur apud Theoph. Spizelium, (e) adducit aliam Joh. Henr. Hottingerus, (f) qui illum potius AbuMansorem appellari amat. Gerh. Joh. Vossius (g) verò substituit nomen Aboassar, quod Gabriel Naudæus (h) mavult legi Alboasar. Quocunqve tamen nomine hic Noster appelletur, fuit is notæ superstitionis Astrologus, Arabs, Muhammedanæ religioni addictus, qui floruit juxta Lucam Gauricum, (i) anno 844. post Christum natum: cui adstipulatur celeberrimus Vossius; (k) quem tandem vitam cum morte commutasse Anno Hegiræ 272. seu Christi 885. conjicit Spizelius (l) ex Descriptore quodam Illustrium Virorum Arabic. dicto Ibn Chalican. Josephus Blancanus (m) eum ad decimum Christi seculum refert, quo eum floruisse, vulgaris est opinio. Ricciolum (n) si evolvimus, putat eum non multum ante annum Christi 1166, & sic seculo corrente duodecimo vixisse. Ex hac varia annorum & sæculorum recensione concludimus, fortasse diversos fuisse hujus nominis Astrologos, præsertim

A 3

tim

(e) *De re literar. Sinens. Sect. XI. p. 220.* (f) *In Histor. Creat. p. m. 130.* (g) *De scient. Mathem. c. XXXV. §. 4.* (h) *In iudicio Cardani vita præfixo.* (i) *In Calend. nov. Ecclesiast. p. 16. quod prodiit Venez. 1552.* (k) *Loc. cit. cap. XXXV. p. 173.* (l) *Cit. loco p. 221.* (m) *In Chronol. Mathem. p. 56.* (n) *In Chronico Almagest. sui novi.*